

rep.nr.

2014/890

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 1 APRIL 2014

3 e KAMER

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk
definitief

In de zaak:

LOGFRET NV, met zetel te 2000 ANTWERPEN, Sint-Pietersvliet 3,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. LAHOUSSE Pascal, advocaat te
2800 MECHELEN, Leopoldstraat 64.

Tegen:

C. Stefaan,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. DENYS Philippe loco mr. COIGNIEZ Vincent,
advocaat te 3000 LEUVEN, Vaartstraat 64.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 12 juli 2013 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 1° B kamer (A.R. 12/1595/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 4 september 2013,
- de conclusie voor de appellant, neergelegd ter griffie op 28 oktober 2013,
- de conclusie voor de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 25 september 2013,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 4 maart 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. Op 15 november 2004 ondertekenden de NV Logfret en de heer Stefaan C een arbeidsovereenkomst voor bedienden van onbepaalde tijd. Op grond van art. 4 van deze overeenkomst werd hij opgenomen in de klasse 4; volgens de werkgever als douanedeclarant; volgens de heer C aanvankelijk met een minder zwaar takenpakket en slechts sinds 2010 als douanedeclarant omwille van het ontslag van de toenmalige declaranten.

In de arbeidsovereenkomst zelf gebeurt geen verwijzing naar een specifieke functie.

2. Op 21 oktober 2011 ondertekenden beide partijen een beëindiging van de arbeidsovereenkomst in onderling akkoord, waarbij beide partijen volgens art. 3 afzien van de gewoonlijk voorziene opzeggingstermijn en opzeggingsvergoeding.

3. Zonder dat vooraf enige briefwisseling werd gevoerd m.b.t. ingebrekestelling wegens fouten, dagvaardde op 1 oktober 2012 Logfret de heer C in betaling van schadevergoeding wegens herhaald voorkomende lichte fout, in besluiten gebracht op een bedrag van € 15.532,71 provisioneel.

4. Bij vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven van 12 juli 2013 werd deze vordering afgewezen als ontvankelijk, maar niet gegrond wegens onvoldoende bewijs van de voorgehouden tekortkomingen en/of een oorzakelijk verband ten aanzien van de functie-uitoefening door de heer C.

5. Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 4 september 2013, tekende de nv Logfret hoger beroep aan en hernam ze haar vordering.

II. BEOORDELING

1. Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is. Dit wordt overigens niet betwist.

De schadevergoeding gevorderd op grond van art. 18 arbeidsovereenkomstenwet

2. Artikel 18 van de arbeidsovereenkomstenwet bepaalt dat ingeval de werknemer bij de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst de werkgever schade berokkent, hij enkel aansprakelijk is voor zijn bedrog en zijn zware schuld. Voor lichte schuld is de werknemer enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt.

Die beperking van de civielrechtelijke aansprakelijkheid van de werknemer heeft tot doel de werknemer te beschermen tegen de verhoogde risico's van aansprakelijkheid waaraan hij bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst blootstaat en die voor hem een zware financiële last kunnen betekenen (Cass. 14 februari 2003, *N/W* 2003, 342 met noot).

Artikel 18 van de arbeidsovereenkomstenwet doet geen afbreuk aan de contractuele aansprakelijkheid, die voortvloeit uit artikel 1147 BW. De werkgever dient dan ook naast de gekwalificeerde fout, zoals bedoeld in artikel 18, tevens de schade en het oorzakelijk verband tussen fout en schade aan te tonen (D. Cuypers, "De aansprakelijkheid van de werknemer", *Or.*1992, 254).

Hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat een arbeidsovereenkomst slechts een inspanningsverbintenis en geen resultaatsverbintenis is. Het ontbreken van een resultaat is niet op zichzelf een fout (D. Cuypers, "De aansprakelijkheid van de werknemer", *Or.*1992, 261).

3. De heer C houdt voor dat na het ontslag van de gebruikelijke douanedeclaranten in 2010 zijn takenpakket aanzienlijk werd verhoogd en dat na zijn uitdiensttreding hij vervangen werd door twee werknemers.

Logfret erkent dat de heer C jarenlang op een behoorlijke wijze heeft gefunctioneerd en dat het volgens haar vanaf 2010 fout is beginnen gaan.

Het arbeidshof kan niet anders dan vaststellen dat er tot 23 februari 2011 geen enkele opmerking werd geformuleerd en dat men nadien e-mails voorbrengt met vragen rond de timing van de taakuitvoering.

Uit de functieomschrijving van de douanedeclarant (stuk 23 Logfret) volgt dat de douanedeclarant in een team werkt met de kaaexpediteur, de bureelexpediteur, de afdelingschef, de zelfstandig douanedeclarant en de administratief bediende.

Vraag is dan ook of er geen organisatieprobleem in de firma was dan wel of het hier gaat over een foutieve houding van een bepaalde werknemer; dit is uitermate relevant in het kader van de beoordeling van foutief gedrag vanuit de optiek van de inspanningsverbintenis die de werknemer moet leveren.

Uit de voorgebrachte documenten blijken alleszins disfuncties, o.m. uit de boetes vanwege het Ministerie van Financiën.

Vraag is of dit de uitsluitende verantwoordelijkheid van de heer C is, temeer daar hij slechts een opleiding beroepsonderwijs had gevolgd en er binnen de dienst meer gekwalificeerde collega's waren.

Logfret verwijst immers naar de functieomschrijving D.07, die klaarblijkelijk opgenomen is in de CAO van 6 september 2010 van het PC 226 betreffende de beschrijving van de voorbeeldfunctie voor de functieclassificaties van bedienden (*BS* 16 november 2010).

Onder D.08 wordt de 'zelfstandig' douanedeclarant beschreven, die dient te werken volgens eigen professionele inzichten en *lost de praktische problemen op bij de uitvoering van de dedouanering*.

Men kan zich dan ook afvragen welke praktische maatregelen er ten aanzien van de vastgestelde problemen vanuit die hoek genomen zijn.

Wanneer men aangesproken wordt op slecht functioneren, kan het verleidelijk zijn een disfunctie ten aanzien van de buitenwereld af te schuiven op een lagere medewerker.

Terecht stelt de heer C dan ook dat Logfret ook de bewijslast heeft over het oorzakelijk verband tussen bepaalde disfuncties en zijn concrete taakvervulling, opdat er vanuit de optiek van de te leveren inspanningsverbintenis sprake kan zijn van een aan de heer C toe te rekenen individuele fout.

Ook het oorzakelijk verband tussen fout en schade moet worden aangetoond.

Dit bewijs ontbreekt; de eerste rechter wijst er ook terecht op dat het dossier eenzijdig en a posteriori geconstrueerd is.

Het valt inderdaad op dat bij het beëindigen van de tewerkstelling in onderling akkoord geen enkel voorbehoud of opmerking wordt gemaakt over schade aan het bedrijf; meer nog er volgt tussen 21 oktober 2011 en 1 oktober 2012 (datum dagvaarding) geen enkele opmerking, brief of ingebrekestelling.

In die omstandigheden is geen schade als gevolg van een herhaaldelijk voorkomende lichte fout aangetoond, zodat de eerste rechter om die reden de vordering terecht ongegrond heeft verklaard.

Het hoger beroep is daardoor ongegrond.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Recht sprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt de nv Logfret tot de gerechtskosten van het hoger beroep, deze aan de zijde van de heer C begroot op:

Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep € 1.210.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

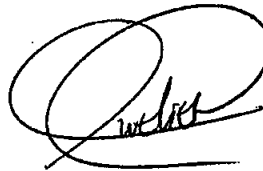
Lieven LENAERTS,
Roland WAEYAERT,
Daniël HEYVAERT,
bediende,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

griffier.

Lieven LENAERTS

Kelly CUVELIER

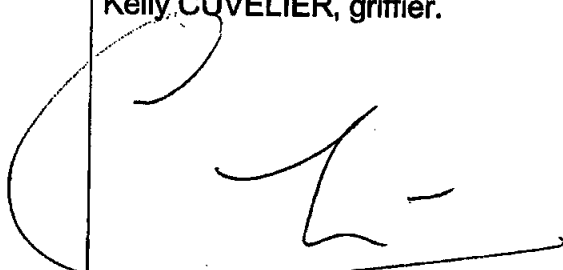
Roland WAEYAERT

Daniël HEYVAERT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 1 april 2014 door:

Lieven LENAERTS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Lieven LENAERTS

Kelly CUVELIER